

ГЛАСНИК УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА ДРЖАВНИХ ЖЕЛЕЗНИЦА И БРОДОВА У БЕОГРАДУ

Stručno Udruženje Ložaća Državnih Železnica i Brodova u Beogradu

Glasilo Udruženja Kurjačev Državnih Železnica i Brodov u Beogradu.

Kancelarija Udruženja i redakcija lista nalazi se pri ložionici državnih železnica Beograd. Čekovni račun br. 56551.

ГОД. XII	Изази 12 пута у години. Поједини број 1 динар. Годиш. претплата 12 дин.	Izlazi 12 puta u godini Pojedini broj 1 dinar Godiš. pretplata 12 din.	Ishaja 12 krat v letu Posamezna številka 1 din. Letna naročnina 12 din.	Београд 15 Ноемб. 1935 Beograd 15 Novemb. 1935 Beograd 15 Novemb. 1935	Број 11
----------	---	--	---	--	---------

НАШ НОВИ ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР ЖЕЛЕЗНИЦА

У име Његовог Величанства Краља Петра II Указом Краљевских Намесника од 24. септембра 1935 године постављен је за Генералног директора железница II групе 2 степена инж. Наумовић Димитрије, директор III групе 1 степена дирекције железница — Сарајево.

Ми ложаџи државних железница и бродова Краљевине Југославије, нарочито треба да се поносимо нашим новим Генералним директором, нашим почасним претседником, који је као искрени пријатељ железничара водио рачуна не само о гаравцима већ и о свима службеницима саобраћајних установа, а првенствено о најнижима, које је увек заштићавао и увек помагао.

Господин Генерални Директор као државни чиновник и резервни инжењерски потпуковник, одликовао се својим радом и то само због тога, што је увек био искрен и поштен и што има карактер као ретко ко.

„У служби као правилан старешина и ван службе као родитељ“ било је његово гесло, те је на овај начин стекао завидно поштовање од свих који су га познавали као и од оних који су чули за њега.

У име Његовог Величанства Краља Петра II Указом Краљевских Намесника од 24. септембра 1935 године постављен је за Генералног директора железница II групе 2 степена инж. Наумовић Димитрије, директор III групе 1 степена дирекције железница — Сарајево.

Ми ложаџи државних железница и бродова Краљевине Југославије, нарочито треба да се поносимо нашим новим Генералним директором, нашим почасним претседником, који је као искрени пријатељ железничара водио рачуна не само о гаравцима, већ и о свима службеницима саобраћајних установа, а првенствено о најнижима, које је увек заштићавао и увек помагао.

Господин Генерални Директор као државни чиновник и резервни инжењерски потпуковник, одликовао се својим радом и то само због тога, што је увек био искрен и поштен и што има карактер као ретко ко.

„У служби као правилан старешина и ван службе као родитељ“ било је његово гесло, те је на овај начин стекао завидно поштовање од свих који су га познавали као и од оних који су чули за њега.

Isto kao što је i u vojsci znao da vodi svoje vojnike

Исто као што је и у војсци знао да води своје војнике, тако ће исто и на своме новом положају да води своје железничаре, који ће га у свему свесрдно помагати; те ће својим оваквим радом допринети установи само користи и бољитак.

Не треба заборавити да је наша света дужност, сваког без обзира на положај, да свим својим силама помогнемо нашег новог Генералног директора у његовом прекомерном тешком задатку.

Ми ложачи државних железница и бродова Краљевине Југославије желимо Господину Наумовићу, генералном директору и нашем почасном претседнику свако добро и срећу у његовом раду и од срца му сви честитамо нов положај и ново звање.

Централна управа

Из централне управе

У службеним новинама бр. 21 од 15 октобра 1935 године оштампано је следеће:

О Б Ј А В А

Измена чл. 42 Правилника о бесплатној и повлашћеној возњи за особље државних саобраћајних установа.

Министар саобраћаја одлуком својом М.с.бр. 18646 од 5 октобра 1935 год. одобрио је предлог Генералне дирекције Г.д.бр. 107031 од 21 септембра 1935 године који гласи:

„Да се чл. 42 Правилника 143 о бесплатној и повлашћеној возњи измени и да гласи:

„службеници и радници ради снабдевања огревом имају права на превоз горивог дрвета или угља по наплати 10% од нормалног возаринског става и то:

1) Чиновници и чиновнички приправници

дрва или угља

ожењени 10.000 кг. 5.000 кг.

неожењени 2.000 кг. 1.000 кг.

2) Званичници, контрактурални чиновници, дневничари, служитељи и радници

дрва или угља

ожењени 5.000 кг. 2.500 кг.

неожењени 1.000 кг. 500 кг.

Чиновници уживају ово право одмах по постављењу; чиновнички приправници, контрактурални чиновници и дневничари после једне године, а остали после 3 године непрекидне службе код државних саобраћајних установа.

За превоз огрева-дрва или угља — издаје се само једна упутница у току једне године.

Пошиљке се превозе као споровозна роба у најмањим товарима од 5.000 кг. по упутницама које издају надлежства из чл. 7 овог Правилника.

Ова повластица важи само за личну домаћу употребу. Свака друга употреба казниће се као злоупотреба ове повластице и са кривцима ће се поступити по чл. 53 овог Правилника.

20.X-1935 год.

Београд

Г.Д.бр. 116891/35)

Централна Управа

tako će isto i u svome novom položaju da vodi svoje železničare, koji će ga u svemu svesrdno pomagati; te će svojim ovakvim radom doprineti ustanovi samo koristi i boljitak.

Ne treba zaboraviti da je naša sveta dužnost, svakog bez obzira na položaj; da svim svojim silama pomognemo našeg novog Generalnog direktora u njegovom prekomernom teškom zadatku.

Mi ložači držaynih železnica i brodova Kraljevine Jugoslavije želimo Gospodinu Naumoviću, generalnom direktoru i našem počasnom pretседniku svako dobro i sreću u njegovom radu i od srca mu svi čestitamo nov položaj i novo zvanje.

Centralna Управа

Iz Centralne Uprave

У службеним новинама бр. 21 од 15 октобра 1935 године оштампано је следеће:

О Б Ј А В А

Измена чл. 42 Правилника о бесплатној и повлашћеној возњи за особље државних саобраћајних установа.

Министар саобраћаја одлуком својом М. с. бр. 18646 од 5 октобра 1935 год. одобрио је предлог Генералне дирекције Г. д. бр. 107032 од 21 септембра 1935 године који гласи:

„Да се чл. 42 Правилника 143 о бесплатној и повлашћеној возњи измени и да гласи:

„Службеници и радници ради снабдевања огревом имају права на превоз горивог дрвета или угља по наплати 10% од нормалног возаринског става и то:

1) Чиновници и чиновнички приправници

дрва или угља

ожењени 10.000 кг 5.000 кг

неожењени 2.000 кг 1.000 кг

2) Званичници, контрактурални чиновници, дневничари, служитељи и радници

дрва или угља

ожењени 5.000 кг 2.000 кг

неожењени 1.000 кг 500 кг.

Чиновници уживају ово право одмах по постављењу; чиновнички приправници, контрактурални чиновници и дневничари после једне године, а остали после 3 године непрекидне службе код државних саобраћајних установа.

За превоз огрева — дрва или угља — издаје се само једна упутница у току једне године.

Пошиљке се превозе као споровозна роба у најмањим товарима од 5.000 кг по упутницама које издају надлежства из чл. 7 овог Правилника.

Ова повластица важи само за личну домаћу употребу. Свака друга употреба казниће се као злоупотреба ове повластице и са кривцима ће се поступити по чл. 53 овог Правилника.

20. X. 1935 год.

Београд

(Г.Д. Бр. 116891/35)

Управа

Из Обласне управе Удружења Ложаца Београд

У службеним новинама саобраћајних установа бр. 21 од 15 X-935 године оштампано је следеће.

У име Њ. В. Краља Петра II Указом Краљевских Намесника од 23 септембра 1935 године постављен је

При Дирекцији железница — Београд

За директора III групе 1 степена *Никола Ђурић*, референт Министарства саобраћаја, исте групе и степена у пензији.

Ми ложацки као његови потчињени службеници желимо нашем новом директору сваку срећу у раду и као и до сада што смо савесно и марљиво служили нашу железницу бићемо искрени, тачни и поуздани у раду ложацке службе коју отправљамо како то захтева позив једног службеника ове струке

У име свију чланова честитамо г. Николи Ђурићу нашем Директору ново звање и положај и желимо сваки успех у раду.

20 октобра 1935 године

у Београду.

Из Centralne uprave удружења

Centralna uprava na dan 6 oktobra 1935 godine sa delegatima iz Zagreba koji su došli u Beograd podnela je Gospodinu Ministru saobraćaja rezoluciju koju dostavljamo članovima na znanje.

Centralna uprava удружења
ложаца држ. желез. и brodova

Br. 312

6 oktobra 1935 godine

Beograd

Gospodinu

Ministru saobraćaja

Beograd

Centralnoj upravi stručno humano kulturnog удружења ложаца државних железница и brodova Kraljevine Jugoslavije, je čast dostaviti u prilogu ./ rezoluciju Udruženja moleći Vas Gospodine Ministre, da Vi izvolite po istoj doneti Vašu cenjenu odluku.

Uvereni, da će Gospodin Ministar saobraćaja imati u vidu nas ložace државних железница и brodova, kao svoje najteže službenike za napornu službu saobraćajnih ustanova, ostajemo unapred zahvalni i učtivi.

Sa osobitim poštovanjem,

Sekretar,

Dragomir Knežević s. r.

Pretsednik,

Miloš Ćocić s. r.

REZOLUCIJA

Udruženje ložaca државних железница и brodova Kraljevine Jugoslavije, koja se upućuje Gospodinu Ministru saobraćaja radi dalje nadležnosti.

1) Udruženje moli da ce svi ložaci dnevničari što pre regulišu, kako bi mogli blagovremeno steći prava године

službe za penziju i time sebe i svoju porodicu na vreme obezbedili. Ovakvih ložaca kao dnevničara ima koji služe kao dnevničari 15—20 godina, pa u slučaju bolesti ili nesposobnosti za ložacku službu ostanu apsolutno nebezbedeni iako su radili dug niz godina na železničkoj najnapornijoj službi, koji svojim fizičkim radom doprinose boljitku ekonomske i finansiske prilike naše Otadžbine.

2) Udruženje moli, da se svima ložacima odredi jedna ista dnevница od 30.— dinara, jer većina njih imaju vrlo male dnevnice sa kojima ne mogu izaći na ovoj današnjoj ekonomskoj krizi, pošto kilometar i premija koju primaju nije zagarantovano, a ima ložaca koji ovaj kilometar i ne uživaju u slučaju skidanja sa egzekutivne službe pa se dodeljuju na drugu kao vodocrpe, parni ogrev i dr.

3) Udruženje moli, da se prilikom sastavljanja novog Pravilnika za davanje kilometra i premije povede računa i o ložacu, koji je do sada primao u pola manje od mašinovode, a koji ima mnogo naporniju službu nego što je ima sam mašinovoda, pa zato bi bilo pravo da oni imaju sa malom razlikom ovu prinadležnost.

Molimo da se po ovu rezoluciju donese odluka od strane Gospodina Ministra saobraćaja.

Za Centralnu upravu,

Sekretar,

Dragomir Knežević s. r.

Pretsednik,

Miloš Ćocić s. r.

ПОВОДОМ ПОСЛЕДЊЕГ ПОЛАГАЊА ИСПИТА ЗА ЛОЖАЧЕ У ДИРЕКЦИЈИ БЕОГРАД.

Овогодишњи јесењи испити испали су врло слаби. За овај слаб успех нису криви само наши другови, већ кривица је већа до њихових претпостављених и то на првом месту до машиновође, чија је дужност да своме ложацу да све правилнике и прописе и да га када су слободни поучава, у колико то не може да се уради у школи, која постоји у свима ложионицама. Саме ложионице треба да поведу рачуна о својим гаравцима. Било је случајева да су двојица чак дошли на испит кроз неписмени.

Централна управа ће са своје стране учинити и покушати да се правилник о полагању стручних испита за особље Министарства Саобраћаја који се односи за ложаце донекле ублажи и прилагоди стварном позиву ложаца, а ако је потребно и неким прописима и прошири, у колико ће тај пропис да прошири знање које је потребно нашем позиву. Затим ће управа преко нашег стручног листа у неколико објаснити шта треба наш друг да зна, јер ово је потребно и за периодично пропитивање. Како је наш рад напоран и захтева доста одмора, немогуће нам је да слободне часове одређене за одмор, употребимо за читање правилника, те ће бити баш zgodno, да читајући свој лист у исто време се подсећа на оно што је заборавио. У правилнику за полагање испита назначено је у чл. 1., да су старешине дужне да своме кандидату обезбеде потребне књиге (правилнике, прописе и упутства), те упозоравамо колеге, да се слободно обратe своме шефу, помоћнику шефа, инжењеру, техничком чиновнику и надзорнику.

локомотива и умоле да им дају књиге, да би се могли спремати за претстојећи испит.

У исто време за време предавања у школи, нека се другови слободно обрате наставнику и питају за ствари које не разумеју и нека траже да им се до танчина објасни оно што им је нејасно.

Извесни другови су нам се жалили да су неправедно пали на испиту, али са сигурне стране чули смо да нису имали право. Питања су била основна, али због горе наведених чињеница ни то мало што се тражило није могло да се научи, јер и поред добре воље и труда били су разни узроци да се ово не савлада.

У члану 23 правилника за полагање стручних испита, одељак VI *Испит за ложача* тражи се следеће:

1. Читање и писање ћирилицом и латиницом читко и јасно, рачун (четири вида рачуна са целим бројевима и десетним разломцима). Метарски систем;

2. Закон о државном саобраћајном особљу, у колико се односи на њега;

3. Прописи о чувању личне сигурности железничких службеника;

4. Прописи о поступању у случају изненадног оболења;

5. Правилник за машиновође и ложаче;

6. Детаљно познавање и чување котла. Познавање склопа локомотиве, парне машине, механизма, крме, постоља. Познавање направа за ложење, мазање локомотива и напајање котла водом, све у општим цртама;

7. Сигнални правилник;

8. Правилник о вршењу саобраћајне службе, у колико тангира његову службу;

10. Правилник о употреби горива и мазива;

11. Практична употреба службеног возног реда;

12. Опште познавање метала, који се употребљује за грађење и оправку локомотива. Обрада истог. Детаљно познавање горива и мазива; и

13. Као практичан рад: спремност зауставити локомотиву, односно воз и способност отклањања дефекта, после кога локомотива може да продужи пут.

Рок за чиновнике III категорије 8—12 месеци; за званичнике и служитеље 18—24 месеца.

У идућем броју одговоримо на поједина питања а у исто време молимо колеге, да нам се директно обрате за питања која су им нејасна, да бисмо то преко листа објаснили.

Централна Управа

Iz Oblastne Uprave — Ljubljana

Pritožbe kurjačev.

Zaradi veće porabe mazila se nam odteguje namesto 11 odstotkov po še veljavnem pravilniku približno 50 odstotkov od ugotovljene cene mazila, ki znaša n. pr. za normalno olje 2.93 Din. Praviloma bi moral biti odtegljaj razdeljen na vso strojno skupino, da bi odpadlo na strojevodjo 65, na kurjača pa 35 odstotkov. Nekemu kurjaču so odtegnili za 4 mesece približno 200 Din, da je bil tako

prikrajšan skoraj za polovico svoje mesečne premogovne nagrade, določene za dvojno gospodinjstvo v zelo naporni kurjaški službi. Nepravilno in hudo je tudi to, da se odtegljaji ne odračunavajo sproti, ker se manjši zneski pač lažje utrpijo kakor pa naenkrat večje svote. Pravijo sicer, da se po najnovejši odmerni tablici prihranijo na olju različne količine, ne misli pa se na to, da narašča količina porabljenega premoga. Varčevanje z mazilom zvišuje to porabo, kurjaču pa zvišuje tudi trud pri naporni službi. Valji in razvodniki neusmiljeno škripljejo in če se jih kurjač usmili, je za večjo porabo mazila odgovoren z občutnim odtegljajem. Neki kurjač, ki je izstopil ležaj, je moral plačati približno 180 Din odškodnine. Pri neki izpostavi morajo zdaj kurjači po 10-urni naporni službi še voditi zamudne račune o potrošnji olja ter res ne vedo, zakaj morajo s tem svojim delom razbremeniti delo v pisarnah.

Uprava

Из обласне управе при Дирекцији речне пловидбе.

Ложацима речне пловидбе

У нашим књигама констатујемо сваке године и сваког месеца, да многи наши чланови ложачи речне пловидбе, изостају са редовним плаћањем чланског улога, дакле не врши се наплата уредно. Да би се овом стало на пут, препоручујемо члановима да при пријему плате увек се распитају (ако не могу сами да виде) дали је обустављен члански улог, ако пак није онда да се тај члан постара да му се на идућој плати безувјетно обустави, ово је и дужност сваког члана да води сам рачуна о плаћању чланског улога.

А и у интересу је чланства да редовно плаћа како му се не би сакупило неколико месеци па да му се на један пут наплати, што би сваког довело у незгодан положај, с обзиром на данашње тешко стање.

Имали смо један случај да је један члан изостао неколико месеци са плаћањем улога, и када му је дошло да плати све, поднео је оставку.

Са овим нека се ни један не заводи, јер члански улог ће се обуставити за заостале месеце од дана када је члан дао изјаву за ступање у чланство па до дана када је поднео оставку. Према томе не вреди се заводити тим да кад заостане и поднесе оставку да неће заостатак платити.

Стога молимо чланове, да сваки одмах прегледа у својој платној књизи, дали је заостао који месец, па да сам гледа да што прије измири. како не би Управа била приморана да од Дирекције тражи да се наплата изврши на један пут. Они пак, којим није у платну књигу заведено да се врши обустава, нека нас одмах писмом известе да можемо предузети мере да се заведе, а они који стижу у Београд нека нам се лично обрате са платном књигом да им се заведе од када треба да се врши обустава.

Другови, ово је у вашем интересу, не дајте се заводити од које какови несавјесника који раде на раз-

дору наше слогe јер смо чули да и такoвих има, јер удружење је пошло најбољим путем да наше оправдане жеље буду ускоро испуњене, само се држимо сложнo.

Секретар
Тошић Вук

Председник
Лазар Каџићман

Из Обласне управе при Дирекцији речне пловидбе

Извештавамо све чланове Удружења ове и осталих Обласних управа, да се је наша канцеларија која је била на Панчевачком штеку бр. 8 пристаниште Сава-Београд преселила у Карађорђеву улицу бр. 9.

О предњем извештавамо све надлежне ради знања.
Бр. 124/35

18-X-1935 год.
Београд.

Обласна управа
Београд 2.

30-godišnica službe kod železnice

Dne 18 septembra 1905 godine primio je dužnost železničkog lekara u Osijeku g. dr. Emil Rechnitz, te ovu dužnost već 30 god. neumorno i požrtvovano vrši. Ložaci i njihove porodice u Osijeku duguju mu najveću blagodarnost, jer je se g. dr. Rechnitz, pokazao ne samo kao dobar lekar nego kao dobar prijatelj i savetnik u svako doba. Naročito se mora istaknuti njegovo staranje u pogledu lečenja, jer je dr. Rechnitz, bio specijalista sa dečije bolesti te je isto napisao knjigu. „Kako da odhranjujem, negujem i odgajam svoje dete u prvoj godini života“ — izdata na našem i nemačkom jeziku.

Pored gornjeg moramo istaknuti isto, da je gr. Rechnitz bio jedini dopisnik iz Jugoslavije za „Münchener Medic. Wochenschrift“. Zatim da je svake godine proveo u inostranstvu 1—2 meseca na naučnom putovanju.

Slavljeniku g. dr. Rechnitzu, na čijem radu ne beše nikada nikakve žalbe, pri ovako retkom jubileju želimo dug i sretan život na korist i zdravlje železničara i njihovih porodica.

Centralna uprava ložaca.

Da li nam je potrebno udruženje?

Kao što jedna lasta ne čini proleće, tako ni jedan čovek ne čini društvo.

Svi oni ljudi koji nisu naučili da žive sami za sebe i svi oni koji su naučili na velikoj i lepoj zajednici traže puta i načina kako da se što više združe. Tako združeni, oni među sobom osnivaju razna udruženja po raznim imenima, na primer: Socijalno, Humano i Prosvetno itd.

Ta većina ljudi čim su se počela združivati imali su pred sobom jedno veliko delo, težak rad i sve ostalo koje su skupčani sa životnim pitanjem pojedinaca i ostalih kako u svome udruženju, tako isto i van njega.

Takvi su ljudi po nekada primorani da traže sebi saradnika na raznim poljima. Ti saradnici su oni ljudi, koji su i u samome tome udruženju, ali ne za sebe, već za sve i van udruženja. Tih saradnika imamo koji pomažu na pr. „socializam“. Sama reč socializam je jedna vrlo pribrana reč, a obuhvata sve one koji su primorani da silom prilika potpadnu pod takvu kontrolu, ili bolje reći negu. Teško je to pitanje rešiti, a po gotovu jedan sâm, pa baš zato i pitam dali je potrebno udruženje? Jeste.

Na današnjem vremenu, često mi vidamo po tesnim, širokim, osvetljenim i mračnim ulicama, kako se starac-otac, starica-majka, nejaka i nerazumna deca guraju desno i levo i traže pomoć.

Traže sve ono što im nedostaje, a najviše traže svoga zaštitnika, oca, mater, strica i ujaka da im u ovim teškim danima i časovima pomognu i pruže koru hleba. Ne traže oni što su neradnici, ne traže oni što im se to traži, već traže što su primorani. Izgubili sina, oca, strica i ujaka, pa se nadaju da ima još na svetu dobrih ljudi, koji će ih pod stare dane pomoći, valjda ima ljudi koji će ih kao male u zaštitu uzeti i skloniti ih od svake bede i nevolje, a koja se može desiti silom prilika.

Mnogi će kazati: „Ja sâm za sebe nemam, a kamo li da dajem drugome“. Ovo je pogrešno mišljenje i takove ljude zrele i razumne osuđujem sa najvećom kaznom. Ono je istina da se ne može na sve strane, ali je zato potrebna organizacija udruženja, pa kada smo svi udruženi možemo dati sve ono što ti siromasi nemaju. Svaka naša mala pomoć dobro je došla onome, koji je primoran da je primi.

Ne treba baciti sa uma, „da je zrno po zrno pogača, a dinar po dinar palata“, a kad bi se držali ovoga, onda nam ne bi palo na um zašto da im dajemo. Treba dati svakome koji hoće da radi, a ne može. Naš ni jedan izdatak nama združenim neće se poznati kao manjkajući, ali ćemo pomoći i to vidno pomoći onome, koji nas je od malena gledao kako rastemo, te pratio svaki naš korak i uživajući isto onako kao što su nam otac i mati uživali u naše dečije igre i gledali u nas kao buduće hranioce. Doživeli smo da nam ti naši drugi roditelji kažu: „Sinko, ja ne tražim mnogo hleba, daj mi mrve same!“ Pomozimo te naše bedne nekada susede, nekada one dobre susede kada su nam kao malenoj deci u igri pomagali i pružali koru hleba, kada nismo bili gladni. Ne zaboravimo tu jadnu i nejaku decu, kada nam je njihov ded, stric i ujak davao savete i pružao ruku kao da smo njihova rođena deca. Pomozimo ih na svakom koraku. Kada mi ovako združeni sve to učinimo

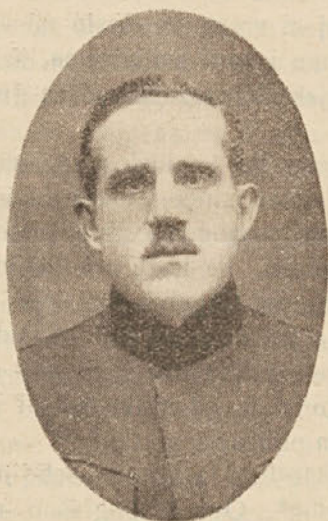
kada ta nejaka i nerazumna deca dodu do svoje snage onda nam je sveta dužnost da učinimo jedno drugo delo, a to je da ih uvrstimo u naše udruženje, da se sete kako su oni potpomagani, te da čine kao i njihovi pretci, a to smo mi udruženi. Još nam ostaje jedna briga za ove naše male saradnike, a to je, da im pokažemo dobar put ka humanosti i prosvetnosti, pa kada im damo odrešene ruke videćemo kakovo smo dobro delo učinili, i šta se sve može, kada se hoće.

Pretsednik
Oblasne uprave u Subotic

Неочекивана железничка катастрофа.

На дан 25 октобра 1935 године у станици *Арачићево* на прузи Београд-Ниш дошло је до судара између воза 101 и 160 на самој улазnoj скретници идући из Ниша,

Овом железничком катастрофом поред неколико страдалих и рањених најтежу и најстрашњу смрт, очима гледану, нашао је и наш колега, друг и члан *Чедомир Станковић*, ложац, званичник ложионице Ђуприја

Ова ужасна страхота, која је њега однела на онај свет под притиском његове локомотиве која тежи 80 хиљада килограма лежао је овај наш колега и члан гледајући очиглед своју страшну смрт и очекујући свакога момента издисај своје племените душе, вршећи савесно своју дужност. Он под притиском ове локомотиве и отсеченим обема ногама цурећи на њега врела вода и пара запомагао је тражећи спаса, али спас који је њему учињен трајао је врло кратко, јер је после два и по часа подлегао страшним раанама.

Овај наш члан и друг оставио је своју жену и четиоро нејаке деце, која ће вечито жалити свога оца, који је свој живот дао за напредак и добро своје установе. Као вредан и искрени службеник ступио је на службу 7 марта 1922 године и радио све до његове смрти 25 октобра 1935 године.

Чланови пододбора Ђуприје, који су били слободни од своје службе уз учешће осталих пријатеља пољопривредних као и делегата удружења машиновођа и ложионице испратили су нашег друга до вечне куће положили венце од стране ложаца ложионице Ђуприја и

машиновођа исте ложионице. Поворку је водио Ловро Шерег, надзорник локомотива. На погребу нашег колеге опростили су се говорима г. г. Љубомир Ђорђевић, пословођа, Предраг Младеновић, машиновођа, Бајкић, чиновник ложионице и наш колега Милан Јоксић, из ложионице Ђуприја. Сахрана је извршена у његовом родном месту Јовац.

Његова породица благодари свима старешинама члановима удружења, искреним пријатељима, који су се у последњим моментима његове велике несреће снашли и пружили му помоћ али без успеха, јер је била смрт неизбежна.

31-X-1935

Пододбор Удружења — Ђуприја

Драги друже Чедо,

Искрено ми је жао што је мени пало у део та тужна част да се са тобом у последњем моменту у име свих железничара Станице и Ложионице Ђуприја опростим.

Да је била каква друга част одбио би је, али ову нећу јер си ти, друже, то заслужио, јер си свој млађани живот заложиио за спас државне имовине и живота људских. који су теби били поверени и не мислећи на своју кућу, супругу и ситну дечицу коју си код куће оставио.

Драги, друже Чедо, не жали на судбину јер сви ми доћи ћемо тамо само неко пре а неко после, а теби је друже позната била наша железничка, тешка и опасна служба и да смо ми железничари увек у рату и да нам је сваког часа живот у питању.

Друже Чедо, још када си ступио на железницу положио си заклетву да ћеш савесно вршити додељену дужност а исто си, друже, дана 25-X-1935 год. својим животом посведочио, да си као прави Железничар и син ове земље свој живот заложиио вршећи своју службу и мученички настрадао као Христос на Голготи, не мислећи на своју кућу жену и дечицу, и тиме си, друже, показао правац сваком железничару како треба да се врши служба.

Опраштајући се, друже Чедо, данас са твојим посмртним остацима у име свих железничара станице и ложионице Ђуприје, како присутних тако и оних који су спречени са службом, ја ти, друже, желим твојој искреној души рајско насеље а твојој супрузи и дечици искрено саучешће

Слава ти и нека ти је лака земља и вечна кућа где почиваш.

Љубомир Ђорђевић,
пословођа ложионице Ђуприја

Neočekivana železnička katastrofa

Na dan 25 oktobra 1935 godine u stanici *Aračičevo* na pruži Beograd—Niš došlo je do sudara između voza br. 101 i 160 na samoj ulaznoj skretnici idući iz Niša.

Ovom železničkom katastrofom pored nekoliko stradalih i ranjenih najtežu i najstrašnju smrt, očima gledanu, našao je i naš kolega, drug i član *Čedomir Stanković*, ložac, zvaničnik ložionice Čuprija. Ova užasna strahota, koja je njega odnela na onaj svet pod pritiskom njegove

lokomotive koja teži 80 hiljada kilograma ležao je ovaj naš kolega i član gledajući očigled svoju strašnu smrt i očekujući svakoga momenta izdisaj svoje plemenite duše, vršeći savesno svoju dužnost. On pod pritiskom ove teške lokomotive i otsečenim obema nogama, cureći na njega vrela voda i par^a pomagao je tražeći spasa, ali spas koji je njemu učinjen trajao je vrlo kratko, jer je posle dva i po časa podlegao strašnim ranama.

Ovaj naš član i drug ostavio je svoju ženu i četvoro nejake dece, koja će večit^o žaliti svoga oca, koji je svoj život dao za napredak i dobro svoje ustanove. Kao vredan i iskreni službenik stupio je na službu 7 marta 1922 godine i radio sve do njegove smrti, tj. 25 oktobra 1935 godine.

Članovi pododbora Čuprije, koji su bili slobodni od svoje službe uz učešće ostalih prijatelja pokojnikovih kao i delegati udruženja mašinovoda i ložionice ispratili su našeg druga do večne kuće, položivši vence od strane ložača ložionice Čuprija i mašinovoda iste ložionice. Povorku je vodio Lovro Šereg, nadzornik lokomotiva. Na pogrebu našeg kolege oprostili su se govorima g. g. Ljubomir Đorđević, poslovođa; Predrag Mladenović, mašinovoda; Bajkić, činovnik ložionice i naš kolega Milan Joksić, iz ložionice Čuprija. Sahrana je izvršena u njegovom rodnom mestu selu Jovac.

Njegova porodica blagodari svima starešinama, članovima udruženja, iskrenim prijateljima, koji su se u poslednjim momentima njegove velike nesreće snašli i pružili mu pomoć, ali bez uspeha, jer je smrt bila neizbežna.

31-X-1935.

Pododbor udruženja Čuprija.

Iz Centralne Uprave

U prošlosti našeg Udruženja, odnosno njegovog društvenog rada, bilo je više slučajeva da su bili pojedini članovi izključeni iz članstva usled neobjektivne kritike društvenog rada pojedinih funkcionera, kao i društvenog poslovanja uopšte. Međutim vremena i prilike se menjaju, a istima mora da se prilagođava i sav društveni pa i privredni život. Možda su bili pojedini članovi u svojoj kritici i u pravu i sa svojom kritikom su možda iskreno želeli da utiču na društveni rad da bi isti bio onaki, za kakvog su oni smatrali da bi bio koristan po celokupno članstvo. Po negde je bilo i ličnih nesuglasica koje su donosile ogorčenje a opet ono donosilo je neopravdanu kritiku iz čega je na posletku sledilo isključenje iz članstva prema društvenim pravilima. Međutim kao što je rečeno vremena i prilike se menjaju a na istima i poslovanje javnih društvenih ustanova. To isto važi i za naše Udruženje. Možda je danas pravac našeg rada baš onakav kakvog su čekali pojedini kritičari, pa bi isti imali želju da ponovo stupe u naše redove i da budu korisni članovi naše društvene zajednice. Na osnovu toga Centralna Uprava apelira na sve Obl. Uprave, Pododbore i Povereništva da utiču na one drugove koji su isključeni usled gore naznačene krivice da ponovo stupe u članstvo i da se istima ne prave nepotrebne smetnje. Pri tome postupiti onako da svaki takav član ako je voljan odjednom uplatiti svu članarinu unapred za celo vreme koliko je bio izvan članstva usled isključenja da takav član odmah stekne sva prava redovnog člana.

Osim napred izloženog, Centralna Uprava moli sve Obl. Up. Pododbore i Povereništva, da na svojim sednicama utiču na članove da se okane neumesnih kritika, ogovaranja i klevetanja izvan udruženja, po ložioničkim krugovima javnim lokalima, sokacima itd. jer takvi postupci pojedinih članova donose ogromnu moralnu štetu udruženju kao celini, ali to ipak ne sme značiti da je kritika zabranjena. Naprotiv ista mora da postoji. Jedan veliki državnik je kazao „gde kritika ne postoji treba je stvoriti veštačkim putem“. Jer kritika primorava ispravne funkcionere da svoj rad saobraze društvenim pravilima i da istoga upute onim pravcem koji donosi pozitivne i korisne rezultate po Udruženje kao celinu, a sa samim tim i za pojedinca člana. Isto je dužnost svakog člana ako primeti neke nepravilnosti u radu bilo Upravnih funkcionera, bilo pojedinog člana da takve nepravilnosti odmah iznese na videlo i da krivca prokaže, jer narodna poslovice kaže: „ko lopova čuva sam je lopov“. Ali to se ne sme ili ne bi trebalo činiti na napred naznačenim, već na zato određenim mestima a to su opšte redovne sednice Obl. Uprava, Pododborâ i povereništavâ.

Sa druge strane, iz udruženja treba odstraniti sve lične mržnje. Nesuglasice i netrpeljivosti donose samo štetu ne samo našem javnom društvenom životu već i privatnom životu pojedinca člana. A pogotovo ne sme se dešavati što se je žalost u prošlosti dešavalo da se među članstvom pravi plemenska razlika. Životni udes, dosudio nam je da nosimo jedan krst, da jedemo jedan te isti znojem zaliveni i žuljevima zaradeni ložački hlebac, koji je podjednako gorak pa bio on pečen ispod Triglava ili na obalama Vardara, a stvaranje plemenske razlike neće nam ga nimalo zasladiti. Svaki onaj član koji se ma iz kakvih razloga, u svom društvenom radu služi ovako niskom i bezsavesnom parolom, nitkov je i nije dostojan naše sredine jer svojim azornim radom ne samo što nagriza temelje našoj društvenoj ustanovi, već nanosi ogromnu štetu opštoj nacionalnoj ideji za koju su izginuli milioni najboljih Jugoslovenskih sinova. I ovoga puta ponavljam. „Sloga je spas, i sloga kuću gradi“. Samo u složnome radu i bratskom sporazumu postoji napredak našeg Udruženja i bolja budućnost garavog ložača. Zato ložači u sporazumu širite i jačajte svoje Udruženje.

Predsednik
Miloš Čosić s. r.

Oblasnoj upravi -- Ljubljana

Na vaš dopis br. 149/35 od 24. X. 1935. god. izveštavamo Vas da članak nismo štampali zbog toga, što nije postupljeno po našem traženju u broju 7 od ove godine; jer je članak trebalo da overi Oblasna Uprava — Ljubljana. Sada smo ga pustili u list u vezi Vašeg traženja, a vas potpisali.

Centralna Uprava i uredništvo lista

Из обласке управе -- Сарајево

Приликом освећења Дома у Сарајеву, добили смо прилоге од разних удружења и пријатеља ложача и то:

- 1) Централна Управа нашег Удружења 1500 дин.
- 2) Обласна Управа Београд 500 динара.
- 3) Обласна Управа Суботица 500 динара.

- 4) Обласна Управа Речне Пловидбе 200 динара.
- 5) Жељезничка Задруга у Сарајеву 1000 динара.
- 6) Удружење Машиновођа О. У. Сарајево 300 дин.
- 7) Удружење Нац. Жељезничара у Сарајеву 100 дин.
- 8) Удружење Прегледача Кола у Сарајеву 100 дин.
- 9) Удружење Возопратиљачког Особља 100 дин.
- 10) Спортски Клуб Жељезничар Сарајево 100 дин.
- 11) Хрв. Култ. Друштво Напредак Сарајево 100 дин.
- 12) Инж. Павлин Лавослав 50 динара.
- 13) Моравец, градитељ Дома 100 динара
- 14) Милорад Милошевић, трговац 100 динара
- 15) Јанко Цвијановић, трговац 100 динара.
- 16) Отокар Стухли, Пословођа Лож. Сарајево 50 дин.
- 17) Бећир Крвавац, Благајник Лож. Сарајево 50 дин.
- 18) Пјевачко Друштво Петар Велики 50 дин.

Ова Обласна Управа се најлепше захваљује свима дародавцима који су дали своје прилоге за наш Дом, а који су Обласној Управи Сарајево велики, тако да се не могу ни замислити у овим приликама, када је и свака пара потребна.

Секретар,
Давовић, с. р.

Претседник,
Лисак, с. р.

Из Обласне управе удружења ложача Београд

Из касе Обласне управе Београд исплаћене су по-
моћи члановима од 1-VI-1935 до 20-X-35 и то:

Димитрију Јанковићу, из При-	лепа	динара	215.— боловање
Живадину Живадиновићу из	Београда	динара	230.— боловање
Болу Колевићу, из Скопља	динара	150.— боловање	
Борисаву Темелјковићу, из Кру-	шевца	динара	210.— боловање
Станку Алексићу, из Смед-	рева	динара	320.— боловање
Станку Љубиновићу из Руме	динара	410.— боловање	
Милошу Јовановићу, из Кра-	лева	динара	200.— боловање
Живадину Живадиновићу, из	Београда	динара	70.— боловање
Ђури Стевановићу, из Смед-	рева	динара	1500.— посмрт.
Стеви Милутиновићу, из Заје-	чара	динара	310.— боловање
Михаилу Миленовићу, из Заје-	чара	динара	600.— боловање
Чедомиру Жикићу, из Ћуприје	динара	150.— боловање	
Илији Ристићу, из Скопља	дин.	1500.— посмрт.	
Трајку Ристићу, из Градског	дин.	150.— боловање	
Обрену Здравковићу	дин.	160.— боловање	
Добривоју Крстићу, из Бео-	града за жену	динара	1000.— посмрт.

Драгутину Стефановићу, из Ни	ша	динара	150.— боловање
Војиславу Станимировићу, из	Смедерева	динара	180.— боловање
Милану С. Јовановићу, из Кра-	лева	динара	850.— боловање
Јордану Дишевићу, из Град-	ског за дете	динара	250.— посмрт.
Владимиру Крстићу, из Ниша	за жену Зору	динара	1000.— посмрт.
Милораду Бабићу, из Београ-	да за дете	динара	250.— посмрт
Николи Рукавина	динара	210.— боловање	
Стевану Славшеку, из Крушев-	ца за жену	динара	1000.— посмрт.
Милану Николићу	динара	200.— боловање	
Милану С. Јовановићу, из Кра-	лева	динара	300.— боловање
Антонију Сарићу, из Кралева	динара	150.— боловање	
Петру Димовићу, из Г. Хан-	риса за дете	динара	250.— посмрт.
Ибрахиму Сулејмановићу, из	Скопља за жену	динара	1000.— посмрт.
Вебију Амедовићу, из Кичева	за дете	динара	250.— посмрт.
Ђури Мицковићу, из Скопља	динара	940.— боловање	
Трајку Петровићу, из Скопља	динара	200.— боловање	
Антонију Талевићу, из Скопља	динара	150.— боловањ	
Трајку Петровићу, из Скопља	динара	150.— боловање	
Милану С. Јовановићу, из Кра-	лева	динара	50.— боловање

— Наставиће се —

Јавна захвала

Овим путем се најтоплије захваљујем Обласној управи стручног удружења ложача у Београду, које ми је путем повереништва ложионице Ћуприје одмах исплатила посмртнину у износу 1.500.— дин. (хиљаду пет стотина динара), за сахрану мог покојног мужа Чеду.

Исто се захваљујем свима машиновођама и друговима ложачима, мога покојног Чеде, који су својим присуством и положеним венцима ублажили мој превелики бол.

Свима, најискренија хвала, који су са својим учешћем увеличали спровод и указали задњи поздрав приликом сахране, мог непрежаљеног мужа Чеде.

Захвална,

Јовац, новембра 1935.

Кристина Станковић, удова